

Notat

4. juni 2024
J.nr. 24-0823830

Kontor
Selskab, Map og Transfer
pricing
Navn
Claus Nielsen

Notat om fordeling af kommunal andel af selskabsskat

Indledning

I notatet bekræftes det, at den kommunale andel af selskabsskat kan fordeles blandt de berettigede kommuner på andet grundlag end lønningsreglen, hvis lønningsreglen ikke er anvendelig som fordelingsregel. Desuden bekræftes det, at der ikke gælder en særlig fordelingsregel for selskabsskat vedrørende fast ejendom.

Konklusion

Det er Juras vurdering, at fortolkningsspørgsmålene fra fordelingsnævnets sekretariat skal besvares således:

De kommuner, der er berettiget til en del af den kommunale andel af selskabsskatten, er den eller de kommuner, hvori selskabet driver virksomhed, jf. KOSL § 10, stk. 2 og 3.

KOSL § 10, stk. 2 er uændret og ændringen af fordelingsreglen i KOSL § 11, stk. 1 har ikke betydning for fastsættelsen af, hvilke kommuner, som selskabsskatten skal tilfalde, dvs. hvilke kommuner der er berettigede.

Lønningsreglen, jf. KOSL § 11, stk. 1, gælder også for ejendomsselskaber.

Lønningsreglen er generelt ikke anvendelig som fordelingsregel, hvis den medfører, at selskabsskatten ikke fordeles til de kommuner som den tilfalder eller medfører en fordeling, hvor der er et væsentligt misforhold mellem andelen af selskabsskatten og omfanget af den virksomhed, der drives i den pågældende kommune.

Sagens faktum

Bent Laugesen har på vegne af sekretariatet for fordelingsnævnet udarbejdet et notat om fortolkningen af lovgrundlaget for fordelingen af den kommunale andel af selskabsskat.

Bent Laugesen ønsker følgende fortolkninger bekræftet:

1. Den kommunale andel af selskabsskatten vedrørende et selskab tilfalder den eller de kommuner, hvori selskabet driver / anses for at drive sin virksomhed, og den eller de pågældende kommuner er derfor berettiget til en andel af selskabsskatten (berettigede kommuner), jf. KOSL § 10, stk. 2.
2. Ændringen af fordelingsreglen i KOSL § 11, stk. 1 til ”lønningsreglen” har ikke betydning for fortolkningen af KOSL § 10, stk. 2 om hvilke kommuner som selskabsskatten tilfalder.
3. Lønningsreglen gælder også som fordelingsregel for selskabsskat vedrørende ejendomsselskaber.
4. Der kan efter KOSL § 11, stk. 2 fastsættes en fordeling efter andre forhold end løn, hvis en berettiget kommune bliver holdt helt uden for fordelingen eller lønningsreglen giver et åbenbart misvisende resultat. Fordelingen bør tilgodeses de kommuner, hvor selskabets indtjening er skabt.

Notatet er vedlagt som bilag.

Retsgrundlaget

Den kommunale andel af selskabsskatten skal fordeles efter §§ 10-13 i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne (KOSL).

Den kommunale andel af selskabsskatten ”tilfalder den eller de kommuner, hvori selskabet, foreningen mv. driver virksomhed den 1. april i kalenderåret efter indkomståret”, jf. KOSL § 10, stk. 2.

Et selskab mv. anses for at drive virksomhed ”i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen mv. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg.”, jf. KOSL § 10, stk. 3.

Der gælder særregler for selskaber mv., der driver virksomhed med henholdsvis transport af gods og personer på land og havfiskeri mht., hvor de anses for at drive virksomhed.

Anses et selskab mv. for at drive virksomhed i flere kommuner, så ”fordeles, medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.”, jf. KOSL § 11, stk. 1.

Er lønningsreglen som fordelingsregel ikke anvendelig, og kommunerne ikke kan opnå enighed om fordelingen, så ”fastsætter Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, efter hvilke forhold fordelingen skal ske”, jf. KOSL § 11, stk. 2.

Fordelingen foretages (beregnes) som udgangspunkt af den kommune, hvor selskabet mv. er hjemmehørende. Kommuner, der anser sig for berettigede til en del af

den kommunale selskabsskat skal anmelde dette til den kommune, hvor selskabet er hjemmehørende. Hvis kommunen, hvor selskabet er hjemmehørende, i øvrigt er bekendt med, at et selskab mv. også har drevet en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, inddrages disse kommuner også i fordelingen. Der henvises til KOSL § 12, stk. 2.

Hvis en kommune mener, ”at den med urette er holdt uden for fordelingen, eller at en anden kommune med urette er medtaget ved fordelingen, eller anser kommunen fordelingen for at være urigtig”, kan kommunen indbringe spørgsmålet for fordelingsnævnet, jf. KOSL § 12, stk. 3.

Fordelingsnævnet træffer afgørelse om spørgsmålet, jf. KOSL § 12 a, stk. 1.

Selskabsskatten skal kun fordeles, hvis den kommunale andel overstiger et grundbeløb. Desuden skal der kun fordeles selskabsskat til de kommuner som efter fordelingen skal have selskabsskat over et grundbeløb, jf. KOSL § 10, stk. 3 og § 11, stk. 3.

Lovgrundlag

Kommuneskatteloven (KOSL) §§ 10-12 a

§ 10

Selskaber, foreninger og fonde mv. svarer indkomstskat i henhold til selskabsskatte-
loven og fondsbeskatningsloven.

Stk. 2. Den i § 23 i selskabsskatte-
loven og den i § 13 i fondsbeskatningsloven om-
handlede kommunale andel af indkomstskatten tilfalder den eller de kommuner,
hvori selskabet, foreningen mv. driver virksomhed den 1. april i kalenderåret efter
indkomståret eller ved et forskudt indkomstår den 1. april i kalenderåret efter det
kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Sker beskatning efter
bestemmelserne i selskabsskatte-
lovens § 7, tilfalder andelen den eller de kommuner,
hvori virksomheden er drevet.

Stk. 3. Virksomhed anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet,
foreningen mv. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-,
forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige
produktions- eller driftsanlæg. Virksomhed ved transport af personer eller gods på
land anses dog alene drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune og virksom-
hed ved havfiskeri alene i den kommune, hvor vedkommende fartøj må anses for
nærmest hjemmehørende. Såfremt den foran i stk. 2 omhandlede andel ikke oversti-
ger et grundbeløb på 46.000 kr. (2010-niveau), anses virksomhed i alle tilfælde
alene for drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder,
såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i be-
trægtning. Grundbeløbet reguleres efter personskatte-
lovens § 20, dog således, at det
regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.

§ 11

Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles, medmin-
dre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel

af indkomstkatten m.v. mellem kommunerne i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Stk. 2. Dersom den i stk. 1 nævnte fordelingsregel ikke er anvendelig og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, efter hvilke forhold fordelingen skal ske.”

....

§ 12

...

Stk. 3. Mener en kommune, at den med urette er holdt uden for fordelingen, eller at en anden kommune med urette er medtaget ved fordelingen, eller anser kommunen fordelingen for at være urigtig, kan spørgsmålet inden 3 måneder efter, at der er givet meddelelse om fordelingsopgørelsen indbringes for fordelingsnævnet.”

...

§ 12 a

Fordelingsnævnet træffer afgørelser i de sager, der er omhandlet i § 11, stk. 3, § 12, stk. 1, 2. punktum, og i § 12, stk. 3.”

Forarbejder

LFF 2006-03-29 190 Ændring af lov om kommunal indkomstskat

§ 1, nr. 13 (nyaffattelse)

”§ 11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles, medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstkatten m.v. mellem kommunerne i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Stk. 2. Dersom den i § 11, stk. 1, nævnte fordelingsregel ikke er anvendelig, og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, efter hvilke forhold fordelingen skal ske.

...”

Almindelige bemærkninger

”3.6 Fordeling af selskabsskat

Det foreslås, **at reglerne om fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter forenkles. Det foreslås således, at andelene fordeles i forhold til summen af de lønninger**, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Denne fordelingsmetode benævnes lønningsreglen.

Med denne forenkling af metoden for fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter skabes der ligeledes grundlag for eventuelt senere at overveje, om der kan ske mekanisk fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter.”

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1, nr. 13

Det foreslås, at reglerne om fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter forenkles således, at andelene fordeles i forhold til summen af de lønninger, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, også kaldet lønningsreglen.

Efter den gældende lov skal de kommunale andele af selskabsskatter fordeles mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse, den såkaldte regnskabsregel.

Hvis en del af nettoindtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, anses denne del at falde i de berettigede kommuner i samme forhold som den del af nettoindtægten, der hidrører fra virksomhed her i landet.

Såfremt nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart kan udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, den såkaldte lønningsregel. Det er den udbetalte lønsum til ansatte i de andelsberettigede kommuner, som danner grundlag for fordelingen.

Lønningsreglen er desuden obligatorisk ved fordeling af selskabsskatten for banker og sparekasser.

Det fremgår af loven, at regnskabsreglen er lovens hovedregel, men i praksis anvendes lønningsreglen ved de fleste fordelinger.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen tilsikrer således, at reglerne forenkles derved, at lønningsreglen anvendes ved alle fordelinger.

Ligeledes forenkles fordelingsreglerne derved, at særreglerne for virksomheder, der vedrører fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, og forsikringsforetagender, ophæves.

Da selskabsskatten som følge af aftalen om en finansieringsreform fremover skal indgå i udligningen mellem kommunerne, bliver effekten af ophævelsen af særregler for fordeling af kommunale andele af selskabsskat af mindre betydning.

Med den foreslåede forenkling af reglerne for fordeling af kommunale andele af selskabsskatter, skabes der grundlag for eventuelt senere, når der foreligger tilstrækkeligt sikre statistiske oplysninger om lønninger m.v., at indføre mekanisk fordeling.

Det foreslås at ændre § 11, stk. 2, således, at såfremt lønningsreglen ikke er anvendelig, og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, efter hvilke forhold fordelingen skal ske.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at alle fordelinger skal ske ved brug af lønningsreglen.” (Skattestyrelsens fremhævninger)

Praksis

Fordelingsnævnet offentliggør på sin hjemmeside de af sine afgørelser, der anses for værende af mere almen interesse, jf. fordelingsnævnets forretningsorden.

Afgørelserne er ikke offentliggjort med SKM-nr.

De seneste offentliggjorte afgørelse om fordeling af selskabsskatter:

Reference	Virksomhed	Fordeling, jf. fordelingsnævnets afgørelse	Bemærkninger
2024-4-24-j-nr-2021-3-ejendomsselskab-loenningsreglen-bruges-ikke-aabenbart-misvisende.pdf	Ejendomsselskab	Løn	Påklaget fordeling fastholdt, anset for mest retvisende
2022-6-13-j-nr-2019-8-olieselskab-fordeling-efter-volumen.pdf	Salg af olie	Volumen af solgt olie	Ingen lønninger
2022-6-13-j-nr-2019-7-elnet-loenningsreglen-bruges.pdf	Elnet med transformatorstationer	Løn	Mest retvisende
2022-3-30-j-nr-2019-5-ejendomsselskab-efter-ejd-vaerdier.pdf	Ejendomsselskab	Ejendomsværdier	Ingen lønninger eller uvæsentlige
2022-3-30-j-nr-2019-4-ejendomsselskab-efter-ejd-vaerdier-inddrage-ikke-klagede.pdf	Ejendomsselskab	Ejendomsværdier	Ingen lønninger
2022-3-30-j-nr-2019-3-ejendomsselskab-efter-ejd-vaerdier-inddrage-ikke-klagede.pdf	Ejendomsselskab	Ejendomsværdier	Ingen lønninger
2022-3-30-j-nr-2018-4-produktion-hen-over-bygraense-fordeling-efter-ejd-vaerdier-paaklaget.pdf	Produktionsvirksomhed	Ejendomsværdier	Mest retvisende

Juras vurdering

Spørgsmål 1

Jura kan bekræfte, at den kommunale andel af selskabsskatten tilfalder den eller de kommuner, hvori selskabet driver virksomhed. Dette følger direkte af KOSL § 10, stk. 2.

Videre følger det af ordlyden af KOSL § 10, stk. 3, at et selskab anses for at drive virksomhed i den eller de kommuner i hvilke selskabet ”oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg.”

Dvs. hvis et selskab har en fast ejendom i beliggende i en kommune, der udlejes og hvor selskabet derfor oppebærer lejeindtægter, anses selskabet for at drive virksom-

hed i den pågældende kommune, og den pågældende kommune er derfor berettiget til en del af den kommunale andel af selskabsskat, jf. KOSL § 10, stk. 2.

Det er Juras vurdering, at det som følge af ordlyden af KOSL § 10, stk. 3 ikke er en betingelse, at der er beskæftiget personer i den kommune, hvor den faste ejendom er beliggende. Selskabsskatten tilfalder derfor en kommune, hvis selskabet oppebærer indtægter af fast ejendom beliggende i kommunen, også hvis der ikke er beskæftiget personer i den pågældende kommune.

Spørgsmål 2

Jura kan bekræfte, at den kommunale andel af selskabsskatten vedrørende et selskab efter de gældende regler tilfalder den eller de kommuner, hvori selskabet driver virksomhed, jf. KOSL § 10, stk. 2. Det er alene fordelingsreglen for fordeling af selskabsskatten blandt de berettigede kommuner, jf. KOSL § 11, stk. 1, der er blevet ændret ved ovennævnte lovforslag.

Fordelingsreglen har efter Juras vurdering ikke betydning for, hvilke kommuner selskabsskatten tilfalder (berettigede kommuner). Derimod følger det direkte af KOSL § 11, stk. 1, at selskabsskatten vedrørende et selskab skal fordeles mellem flere kommuner, hvis selskabet anses for at drive virksomhed i disse kommuner, jf. KOSL § 10, stk. 3, fx oppebærer indtægter af fast ejendom beliggende i flere kommuner.

Spørgsmål 3

Jura kan bekræfte, at lønningsreglen som fordelingsregel også skal anvendes ved fordelingen af selskabsskatten vedrørende ejendomsselskaber. Lønningsreglen skal anvendes, medmindre de berettigede kommuner opnår enighed om en anden fordeling, jf. KOSL § 11, stk. 1.

Den tidligere gældende fordelingsregel, hvorefter selskabsskatten (nettoindtægten), skulle fordeles efter ejendomsværdier, hvis selskabets virksomhed vedrørte fast ejendom beliggende i flere kommuner, er blevet ophævet, jf. ovennævnte lovforslag. Videre følger det af lovforslaget, at lønningsreglen skal anvendes for alle fordelinger.

Der gælder således efter loven ingen særlig fordelingsregel for den kommunale andel af selskabsskatten for selskaber, der oppebærer indtægter af fast ejendom beliggende i flere kommuner og dermed anses for at drive virksomhed i disse.

Hvis lønningsreglen ikke er anvendelig og kommunerne ikke opnår enighed om fordelingen, fastsætter fordelingsnævnet de forhold som fordelingen skal ske efter, jf. KOSL § 11, stk. 2.

Spørgsmål 4

Jura kan bekræfte, at der efter KOSL § 11, stk. 2 kan fastsættes andre forhold som fordelingen af selskabsskatten skal ske efter, og at den fastsatte fordeling bør tilgodes de kommuner, hvor selskabets indtjening er skabt.

Den kommunale andel af selskabsskatten vedrørende et selskab tilfalder den eller de kommuner, hvori selskabet driver virksomhed, jf. KOSL § 10, stk. 2.

Hvis selskabet anses for at drive virksomhed i en kommune, så er kommunen berettiget til en andel af selskabsskatten, forudsat, at den kommunale andel af selskabsskatten og det fordelte beløb begge overstiger de relevante grundbeløb.

Fordelingsnævnet kan fastsætte andre forhold, hvorefter fordelingen skal ske, hvis lønningsreglen ikke er anvendelig, og kommunerne ikke kan opnå enighed om fordelingen, jf. KOSL § 11, stk. 2.

Hvis en kommune mener, at fordelingen er urigtig mv., kan den indbringe spørgsmålet for fordelingsnævnet, jf. KOSL § 12 a, jf. § 12, stk. 3. Fordelingsnævnet træffer herefter afgørelse om fordelingen.

Det er Juras vurdering, at lønningsreglen generelt ikke er anvendelig som fordelingsregel, hvis den medfører, at der ikke tilfalder en kommune en andel af selskabsskatten fra et selskab, når det er utvivlsomt, at selskabet skal anses for at drive virksomhed i kommunen.

Det er derfor Juras vurdering, at lønningsreglen ikke er anvendelig som fordelingsregel, hvis den fører til, at en kommune bliver holdt helt uden for fordelingen af selskabsskat fra et selskab, der anses for at drive virksomhed i kommunen, eller hvis lønningsreglen fører til, at der er et væsentligt misforhold mellem en kommunes andel af selskabsskatten og den del af virksomheden som selskabet anses for at drive i den pågældende kommune, fx udlejning af fast ejendom, jf. KOSL § 10, stk. 3, men hvor der ikke er beskæftiget personer og derfor heller ikke udbetales løn.

I lovbemærkningerne til ændringen af KOSL § 11, stk. 1 er det anført, at lønningsreglen indføres som en forenkling af fordelingen. Der er i lovbemærkningerne ingen holdepunkter for at antage, at ejendomsværdier eller andre forhold ikke anvendes som fordeling, hvis lønningsreglen ikke er anvendelig.

Jura vurderer derfor, at ejendomsværdier kan anvendes som grundlag for fordelingen, hvis lønningsreglen ikke er anvendelig.

Bilag

Notat af 18. april 2024 fra Bent Laugesen:

”Notat omkring fordeling af selskabsskatter, set i forhold til kommuneskattelovens § 11, stk. 1 og 2, herunder fortolkning af § 10 stk. 3, 1 afsnit.

Nedenstående notat er udarbejdet af undertegnede, og er udtryk for min mening og fortolkning og forståelse af kommuneskattelovens regler omkring fordeling af selskabsskatter.

Hvor anses en virksomhed for drevet.

I henhold til kommuneskattelovens § 10, stk. 3, anses en virksomhed for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen m.v. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg.

Ordlyden i denne bestemmelse blev indført i 1959.

I bemærkningerne til lovforslaget i 1959 var det hensigten at indføre en vis begrænsning i kredsen af kommuner, der kan gøre krav på andel af selskabsskatten, især ved at udelukke de kommuner, hvortil virksomheden kun har en løsere eller midlertidig tilknytning, idet der i disse tilfælde i reglen kun vil blive tale om udbetaling af et i henhold til det administrative besvær et ringe beløb. Det kræves således efter forslaget som almindelig betingelse for en kommunes andelsret, at selskabet, forening m.v. i kommunen oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor- forretnings- eller lagerlokaler med der beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg, hvorved det forudsættes, at de nævnte lokaler og anlæg har en fastere karakter.

I forbindelse med lovændringen i 2006, skete der ingen ændring af §10 stk. 3.

Der er heller ikke noget i lovbemærkningerne, der ønsker at begrænse bestemmelserne i § 10 stk. 3.

Min konklusion.

Udgangspunktet for fortolkningen af hvor en virksomhed anses for at være drevet må derfor være ovenstående.

Fordelingsreglen.

Bestemmelsen i § 11, stk. 1 (fordelingsreglen), der var gældende frem til 1.1.2007, blev også indført i 1959.

Bestemmelsen så således ud.

§ 11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale den i § 10, stk. 2,

nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse. Hvis en del af nettoindtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, anses denne del at falde i de berettigede kommuner i samme forhold som den del af nettoindtægten, der hidrører fra virksomhed her i landet.

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Nettoindtægten for banker og sparekasser fordeles i alle tilfælde mellem de berettigede kommuner efter lønningsreglen i 1. punktum, medmindre kommunerne træffer anden aftale. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Her er uddraget følgende af bemærkningerne.

I forslaget til en ny §34 i kommuneskatteloven om fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten foreslås de berettigede kommer stillet frit med hensyn til fordelingen, idet de i paragraffen ikke behøver at anvendes, såfremt de pågældende kommuner er enige om et andet fordelingsgrundlag. I øvrigt foreslås det i paragraffen, at fordelingen så vidt muligt skal foretage i samme forhold, som nettelønindtægten fordeler sig på de enkelte kommuner. Hvis fordeling efter selskabets eller foreningens regnskab ikke er muligt, foreslås fordelingen som regel foretaget efter den foran omtalte "lønningsregel". Fordeling foreslås dog som en hovedregel foretaget efter ejendomsværdierne når virksomheden vedrører fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner. Der tænkes særligt på land- og skovbrugsejendomme, samt udlejningsejendomme, men bestemmelsen skal tillige kunne finde anvendelse i f.eks. i tilfælde, hvor en fabrik, der drives som en helhed, er beliggende i flere kommuner, enten fordi fabrikkens samlede areal ligger hen over en kommunegrænse, eller fordi de forskellige led af virksomheden foregår fra ejendomme beliggende i to eller flere kommuner.

Bestemmelsen i § 11, stk 1. blev ændret med virkning fra 1.1.2007 til:

§11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles, medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Bemærkninger til dette lovforslag:

Det foreslås, at reglerne om fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter forenkles. Det foreslås således, at andelene fordeles i forhold til summen af de lønninger, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Denne fordelingsmetode benævnes lønningsreglen.

Med denne forenkling af metoden for fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter skabes der ligeledes grundlag for eventuelt senere at overveje, om der kan ske mekanisk fordeling af de kommunale andele af selskabsskatter.

Besvarelse af spørgsmål fra ministeren (uddrag).

- Lønningsreglen anvendes ved alle fordelinger.
- Særregler afskaffes – herunder reglen for ejendomsselskaber
- Der vil ske en vis omfordeling, men den er der taget hensyn til, da selskabsskatten fremover indgår i udligningsordningen, hvorfor effekten af ophævelse af særregler bliver af mindre betydning.

Udsendelse af præcisering fra Velfærdsministeriet – af 18.2.2008. (uddrag)

- Når lønninger udbetales fra et selskab i en koncern, skal der tages udgangspunkt i, hvad der rent faktisk udbetales til ansatte ved selskabets afdelinger, filialer m.v. i hver enkelt kommune.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets besvarelse af en henvendelse fra en kommune 19-2-2007.(Uddrag)

Et ejendomsselskab uden ansatte, hvor renholdelse bliver faktureret fra et andet selskab, medfører lønningsreglen, at den fulde andel tilfalder hjemstedskommunen.

Min konklusion:

Med indførelse af lønningsreglen i 2007 var hensigten at skabe en forenkling, idet man hidtil havde en hovedregel, som ingen anvendte, idet praksis havde udviklet sig til at alle anvendte lønningsreglen.

Det var derfor en naturlig konsekvens, at ejendomsselskaber kom ind under denne regel.

Ved at afskaffe den hidtidige hovedregel ville der ske en mindre forskydning, som man opfattede ville være af mindre betydning, da 50% af den kommunale andel af selskabsskatten fremover vil indgå i udligningsordningen.

I forbindelse med indførelse af reglen skete der ikke en ændring af §10 stk. 3, nemlig spørgsmålet om hvornår man skal inddrages i fordelingen.

Hvis alene lønningsreglen skal anvendes, burde man have tilrettet § 10 stk. 3.

Fortolkningen af ændringen må derfor være, at lønningsreglen er hovedreglen, som kan fraviges, idet man stadig har bibeholdt ordlyden ” medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale”, ligesom man har bibeholdt bestemmelsen omkring Fordelingsnævnets mulighed for at fastsætte et andet princip.

Når myndigheden har udtalt sig om, at også ejendomsselskaber skal bruge lønningsreglen, så er det en hel naturlig konsekvens af lovgivningen, idet lønningsreglen skal anvendes, medmindre de berørte kommuner bliver enige om et andet princip, eller Fordelingsnævnet fastsætter et andet princip.

Mulighed for en anden fordeling.

§11 stk. 2. Dersom den i stk. 1 nævnte fordelingsregel ikke er anvendelig og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, efter hvilke forhold fordelingen skal ske

Ordlyden i denne bestemmelse blev indført i 1959.

Der er ikke i lovens bemærkninger noget der bidrager til fortolkningen af ovenstående, ud over at der står at den hidtidige bemyndigelse til at træffe afgørelse nu er overgået fra indenrigsministeriet til erhvervsudvalget, der skal være ankeinstans. Erhvervsudvalget var et i forvejen eksisterende organ, hvor kommunerne var repræsenteret.

Praksis fra fordelingsnævnet frem til 2007.

Der har været en sag, hvor nævnet tog stilling til en anden fordelingsmetode: 2013-09059 Lønningsreglen ikke anvendelig – ingen lønninger, da lønningerne er afholdt i et søsterselskab. Fordelingsmetode: Lønninger i et søsterselskab.

1999/1425/8 Fordeling efter lønningsreglen fører ikke til et urimeligt resultat.

Fordeling ønsket foretaget ud fra investering (aktiver).

Nævnets begrundelse: Indtægten skabes især ved køb og videresalg, og ikke ved oplagring (investering).

2003-2422-3 – Fordeling efter to forskellige fordelingsnøgler.

Fordeling vil ske efter 2 principper – Nettooverskud på ejendomsudleje – resten efter lønningsreglen.

Min konklusion.

Hvornår kan bestemmelsen i § 11, stk. 2 bringes i anvendelse.

For det første, skal bestemmelsen i §10, stk. 3 være opfyldt, nemlig at kommunen skal være berettiget til en andel jf. bestemmelsen.

Herefter skal der være væsentlige argumenter for at tilsidesætte hovedreglen (lønningreglen)

Væsentlige argumenter i den forbindelse kan være:

- Kommunen bliver holdt helt ude af fordelingen, til trods for at der bliver drevet virksomhed i denne kommune.
- Fordelingen efter lønningsreglen giver et åbenbart misvisende resultat.

Hvis lønningsreglen ikke er anvendelig, har fordelingsnævnet muligheden for at fastsætte et andet princip.

Dette princip bør tilgodeses alle berørte kommuner ud fra hvor virksomhedens indtjening bliver skabt.

Nævnets hidtidige praksis har været, at denne fordelingsmetode skal være enkel, overskuelig, og til at administrere.

Bent Laugesen”